

montis imago redderet ἡ παιαή[?]. (19) Sed ipse valde ignarus est harum rerum, ut reliqui omnes, qui contendunt novitium esse Iudaeorum commentum. (20) Nos validissime demonstravimus, et saeculo Christi, et retro sub Seleucidis translationes in usu fuisse. (22) Et sane res peruetusta est. (22) Quae tamen non minus ignorata, quam periodus Calippica, qua Seleucidae, et Seleucidarum edicto Iudaei usi. (24) Quod non solum ex Nisan anni excidii Hierosolymorum a nobis demonstratum est, sed etiam patet ex definitione Rabbi Adda. (26) Is annum definit dierum CCCLXV, horarum 5, 997/1080. 48/76. (27) Quid hac definitione aliud vult, quam periodum Iudaicam fuisse annorum 76? (28) Cum Meto definit annum dierum 365. hor. 5. 1/19. ex eo coniiciendum relinquit, se uti periodo annorum 19. (30) Utebantur igitur periodo 76 annorum, id est, Calippica: et tamen in omnibus neomeniis Lunae φάσιν observabant, non quod eam ex praescripto periodi non indicerent, sed ideo, ut eam sanctificarent. (33) Nam et hodie quoque observant φάσιν, non ut ex ea neomeniam indicant, sed ut eam sanctificent. (34) Itaque Luna statim visa dicunt: [□□□□□]. (35) ἀγαθὸν τέρας ἔσω ἡμῖν ἡς[??] παντὶ Ἰσραήλ. (36) Idem faciunt et Muhammedani, quamvis neomenias ex scripto indicare soleant. (37) Neque aliud intellexit fabulosus quidem, sed tatem vetus auctor [Greek] apud Clementem: [Greek][Lots of Greek]. (42) Praeclara quidem ista: sed nescit, quid dicit.

(VII:1) Nam in Iudaeorum potestate nunquam fuit, ut exspectarent φάσιν: quia raro Luna se ostendit, nisi secundo post coitum die. (3) Quod si expectandum ipsis esset, res ridicula accideret, ut Elul, qui semper est cavus mensis, non solum plenus, sed etiam aliquando unius et triginta dierum esset. (5) Sine dubio translationem feriae intelligit, cuius causam ignorat. (6) πρῶτον σάββατον vocat הַשְּׁבִיעִי שָׁמַר caput anni. (7) Nam Sabbatum vocat, quia Festus dies, κιά-εργός[?]. (8) Ita etiam vocatur Levitici xxiii, 24. (8) ἑορτήν[?] intellige κατ' ἐξοχήν τὴν πεντηκοστήν: quod ita Hebraice vocetur, nempe תְּשַׁעֲבָתִי [sh'miní] 'atséret). (10) Vide in Computo Iudaico. (10) At μεγάλην ἡμέραν vocat τὴν σκηνοπηγίαν, κατ' ἐξοχήν quoque, id est הַשְּׁבִיעִי[?]. (11) Nam aliae erant μεγάλαι ἡμέραι, proinde ut et הַשְּׁבִיעִי[?]. (12) Sic Tertullianus magnos dies dixit, quos Hebraei [□□□□□] vel [□□□□□]. (13) Eius verba sunt ex v in Marcionem: *Dies observatis, et menses, et tempora, et annos, et Sabbata, ut opinor, et cenas puras, et ieiunia, et dies magnos.* (15) Sed quid Tertullianum advoco? (16) Ecce Biblia Graeca ita vertunt ex primo caput Isaiae: τὰς νομῆνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι[?]. (18) Quod Hebraice est [□□□□□], vertunt [Greek], quod idem est quod [□□□□□]: et quidem manifesto Sabbata distinguuntur a magnis diebus. (20) Quare perperam quidam [Greek] interpretantur Sabbatum apud Iohannem, [Greek]. (22) De quo infra. (22) Quin et Tertullianus ipse [Greek], quas cenas puras vocat, a diebus magnis, et a ieiuniis, et a Sabbatis distinguit. (24) De Cena pura, praeter id quod diximus ad Festum, ita reperi in veteri et peroptimo Glossario Latinoarabico: *Parasceue*,

cena pura, id est, praparatio, que fit prosabbato. (27) Conditor Annalium Ecclesiasticorum turbat de cena pura, et negat esse parasceuen, quia cena pura apud Festum habeat offam suillam. (29) Sed ipse, (pace docti viri dixerim) non aduertit Puram dici, non quia careat carnibus, sed quia religionis et dicis caussa fit. (31) Nam et parasceuae Iudaicae habent carnes, et nihilominus dicuntur cenae purae, quod dicis caussa coquebantur, coquunturque hodie prosabbato, quia in Sabbato coqui non liceat. (34) Non negabis, candide Lector, haec vulgo non intelligi. (35) Itaque locus ille est nobilissimus. (35) Tamen quotus quisque est ex tot Lectoribus, qui non haec aut praeteribit, aut calumniabitur? (37) Sequuntur periodi magnae Hagerenorum, ex quibus ratio anni soluti Indorum, et Muhammedanorum tota pendet. (39) Omnia nunc primum ex Arabum scriptis prodeunt: atque adeo omnis tractatio nostris hominibus nova est. (41) Excipit hanc doctrina anni Iudaici hodierni, res, quod saepe diximus, artificiosissima, ideoque eximia, quia melior anni Lunaris forma constitui non potest.

(VIII:1) Docemus praeterea, unde natus sit ille annorum computus, quo utuntur hodie, a VII Octobris: quem inepte putant a conditu rerum. (3) Post multarum Periodorum, Cyclorum, Octaeteridum, Paschaliū historias, in locum vltimum [Greek] veteris anni Romanorum coniecimus, ideo quod ea forma proxime abesset a Lunari: ubi de saeculo Romano, et capite veteris anni Romani, temporibus vltimis C. Iulii Caesaris, multa accuratissime disputata. (8) Itaque ex singulis rebus singula capita confecimus, cum potius singuli libri et quidem ingentes confieri possent, si, quae hominum hodiernorum est ambitio, eadem nobis incessisset. (11) Tertio libro opportune annus aequabilis datus est, cum annus Solaris Aegyptiacus, adscitis diebus quinque, ex Graeco propagatus sit: (quemadmodum annus Lunaris ex eodem Graeco manauit, abiectis ab eo totidem diebus cum horis xv, paulo amplius) quod, metacente, Plutarchus docuit in libro [Greek]. (16) Adeo inter se libri nostri mutuo conspirant, neq; ab eis ratio, methodus, et ordo abest. (17) In eo libro de Neuruz antiqui Persarum periodo annorum cxx, deq;[?] cognominibus dierum Persicorum, de translatione [Greek] in enthronismis nouorum Regnum, item de caussis anni Iezdegird, de annis Armeniorum, et eorum mensibus, omnia nova protulimus. (21) Sed haec non expergeficient animos hominum, nisi forte ad obtrectandum.

(22) Quartus liber est emendatio tertii, ut secundus primo erat subsidiarius: qua methodo imperfectus Lunaris Graecus libro primo disputatur, ut perfectus secundo. (25) Sic etiam perfectus Solaris, et siqui alii naturam perfecti imitantur, suppleant id, quod aequabili Aegyptiaco, Persico, et Armeniaco veltitas detraxerat. (27) Itaque in quatuor partes tribuendus fuit. (27) In prima continentur anni, quibus quarto anno exeunte dies ex quatuor quadrantibus conflatus accrescit. (29) Ex illis nobiliores selegimus, Iulianum, Actiacum, Antiochenum, Samaritanum, et alios. (30) Nam et alios quoq; eius formae habeba-